

[Arne Larsen.]

ord, at jeg finder, det er en provokerende og udemokratisk og grov tilsidesættelse af det kommunale selvstyre; det er meget nødvendigt, at loven snarest muligt bliver ændret, således at kommuner, som er enige om et samarbejde, virkelig kan få lov til at etablere et sådant.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Hr. Arne Larsens stærke ord over for landsnævnet skal jeg ikke kommentere, de må stå for hans egen regning; jeg kan kun sige, at de oplysninger, jeg har fået, er af den karakter, at jeg mener, at landsnævnet har handlet i overensstemmelse med loven.

Når hr. Arne Larsen siger, at landsnævnet jo dog sorterer under ministeriet for offentlige arbejder, må jeg i og for sig afvise det; folketinget har vedtaget, at ministeren ikke må have noget med disse sager at gøre, og derfor vælger folketinget 6 repræsentanter af folketingets midte, som sammen med én uden for folketinget udgør landsnævnet. Jeg kan ikke se, hvordan ministeren har nogen mulighed for at gribe ind, medmindre man — og det var det, hr. Arne Larsen var inde på til sidst — vil ændre loven. Jeg er fuldkommen åben over for, om nogen ønsker at gøre det, men jeg gør opmærksom på, at loven er vedtaget med et stort flertal her i folketinget, og at man netop dengang ville have det sådan, at ministeren ikke skulle have nogen beføjelse til at gribe ind med hensyn til at give koncessioner.

I øvrigt vil jeg gerne benytte lejligheden til at sige, at jeg ikke er uenig med hr. Arne Larsen i det principielle. Jeg mener, at sådan som hele forholdet har udviklet sig, vil det være en fordel for Rødovre kommune at få det samarbejde med København, som der er tale om her. Men jeg mener alligevel, det må være rigtigt, at landsnævnet har den fornødne tid til at undersøge spørgsmålet, så at man ikke kommer i den situation, at beboerne derude slet ikke har noget at køre med. Jeg tror nok, man skal se, at det er det, der er baggrunden for den trufne afgørelse.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning vedrørende de af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1964 vedtagne forslag til ændringer i Den internationale Arbejdsorganisations statut. (Om medlemskab og om konventioners gennemførelse).

(Første behandling af forslaget til folketingsbeslutning (nr. XI) findes i tidenden sp. 3278).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Johan Asmussen: Jeg må måske have lov til med en kort bemærkning at indhente noget, som jeg vist burde have anført ved første behandling, nemlig at give udtryk for anerkendelse af, at man i den form, hvori dette ratifikationsforslag er fremsat, har imødekommet den kritik, som jeg for godt et års tid siden fremsatte i forbindelse med den europæiske socialpagt. Jeg fremsatte en ret udførlig kritik på forskellige områder, og ved anden behandling gav det anledning til en udførlig redegørelse fra den højtærede justitsminister, hvoraf fremgik, at man havde drøftet de forskellige spørgsmål indgående; jeg forstod, at man på flere punkter var enig i min kritik, bl. a. med hensyn til det punkt, at man i selve folketingsbeslutningernes tekst, når det drejer sig om ratifikation af traktater, bør kunne se, hvad det er for bestemmelser, folketinget egentlig beslutter sig til at ratificere. Det har man ikke gjort tidligere. Nu er man gået over til at gøre det; man kan se det her i det foreliggende forslag, og jeg synes, det er på sin plads, at jeg udtaler en anerkendelse af det. Hvem den så skal adresseres til, står mig ikke helt klart.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 98 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet arbejdsministeren meddelelse om denne vedtagelse.